

**ВЕЧЕРНИЕ
ВВ ВЕСТИ**

15(3110),
18-23 апреля 2017 г.

С ПРАЗДНИКОМ ВОСКРЕСЕНИЯ ХРИСТОВА!

Вот наступил у нас вожделенный и спасительный праздник, день Воскресения Господа нашего Иисуса Христа. Этот праздник — залог мира, начало примирения, прекращение враждебных действий, поражение дьявола. Сегодня Господь сокрушил врата ада и само лицо смерти истребил.

Святитель Иоанн Златоуст

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.

Україна опинилася на першому місці за рівнем корупції у бізнесі серед 41 країни з Європи, Близького Сходу, Індії та Африки. Про це свідчать результати дослідження, проведеного аудиторською компанією Ernst&Young. До речі, два роки тому наша країна посідала сьоме місце! В таких рейтингах ми завжди тримали «першість», однак ніколи ще не брали «золото». То це так ми «живемо по-новому»?

ЗАМІЩЕННЯ І МАВПУВАННЯ

Післямайданна влада під тиском Заходу створила антикорупційні органи. Ці структури мали б запобігати, протидіяти ганебному явищу та виводити на чисту воду хабарників. Однак в українських реаліях вони виявилися абсолютно неефективними. Замість реальних результатів маємо постійні піар-акції та конфлікти. Спершу спалахнула війна між НАБУ та ГПУ, а нині доволі серйозна битва точиться між НАЗК та Мінюстом. Відомство Павла Петренка навіть ініціює правки до закону «Про за-

ДОЗАПОБІГАЛИСЯ: МАЄМО «ЗОЛОТО» З КОРУПЦІЇ ТА ВІЙНУ ІНСТИТУЦІЙ

БЕЗ КУМІВ

Експерт Українського інституту аналізу та менеджменту політики Микола Спіридонов звертає увагу на те, що, навіть ухваливши поправки до закону «Про запобігання корупції», звільнити голову НАЗК Наталію Корчак буде непросто.

гідної кандидатури на ту чи іншу посаду. Невже в сорокамільйонній країні дійсно не можна знайти фахівця? Це ж маячня! Насправді це означає, що просто немає кума, свата, брата, коханки тощо. Тож треба відходити від кумівства. Рано чи пізно це станеться, і старі схеми будуть зруйновані. Та хто і коли це

На думку Миколи Спіридонова, потрібен струс системи, який би реалізувався у дострокових парламентських та президентських виборах. Адже нинішня «колода» вже відіграла своє.

ВІДТЕРМІНОВАНА КАТАСТРОФА

Політолог, голова Єдиного координаційного центру «Донбас» Олег Саакян говорить про те, що зміни до закону «Про запобігання корупції» можуть призвести до повторення ситуації з НАБУ, коли депутатам ніяк не вдається обрати аудитора від парламенту, тож перевірка діяльності цього антикорупційного органу не відбувається.

«Насправді в Україні існує проблема функціонування державних інститутів. Та й криза стала нормальним середовищем для існування нинішнього політичного режиму. Відтак якби закони наразі не ухвалювалися, політичні еліти та інституції захочуть їх обійти і робитимуть це», — говорить політолог.

За словами експерта, сьогодні Нацагентство із запобігання корупції є вкрай неефективним, і потрібно негайно створювати умови для того, щоб НАЗК запрацювало на повну потужність. Парадоксально, але це в інтересах чинної політичної еліти, яка все більше втрачає контроль над ситуацією. Залишити проблему без вирішення — це просто відтермінувати неминучу катастрофу, соціальний сплеск і протести.

«Довготривалий конфлікт між НАЗК та Мінюстом є, з одного боку, свідомим відволіканням уваги суспільства від самої суті проблеми. З іншого боку, це розмивання відповідальності. Такий «метод» ми успадукували з радянських часів: якщо не можеш впоратися із завданням, треба перекласти відповідальність

за свою безпорадність на іншого. Ось і граються НАЗК та Мінюст у своєрідний пінг-понг, звинувачуючи один одного в усіх смертних гріхах. Проблема ж наразі не вирішується», — пояснює експерт.

За словами Саакяна, нині явні всі інструменти для того, щоб боротися з корупцією. Та не створено жодного механізму заміщення «звільненого поля», адже замість убитих ракових клітин мають з'явитися здорові.

«Корупція не існує сама собою, а має конкретні схеми і прізвища. Вона народжується там, де державні інституції не функціонують або дають збій, не в змозі забезпечити вирішення важливих питань. Тож доки не відійдемо від радянських традицій і не трансформуємо державу, боротьба буде марною», — констатує Олег Саакян.

УКРАЇНА — НЕ РУМУНІЯ

Потіттехнолог, кандидат історичних наук, керівник «Центру політичної розвідки» Олег Постернак зауважує, що створення інструментів контролю за діяльністю антикорупційних органів є абсолютно європейською нормою. Проте треба зважати на українські реалії.

«Між НАЗК та урядом точиться справжня війна. Кабмін прагне впливати на норавливих членів Нацагентства, поставити орган під контроль. Та й загалом політична еліта, яка мусила публічно відзвітувати про свої статки, хотіла б забезпечити себе на майбутнє та своєрідно помститися. Потенційно НАЗК може бути дуже небезпечним органом. Однак з огляду на те, що Нацагентство має можливість вдатися до міжнародної лобістської допомоги, навряд чи поправки до закону «Про запобігання корупції» швидко ухвалять. Хоча питань до роботи НАЗК надто багато», — аналізує експерт.

Олег Постернак наводить приклад успішної роботи аналогічного антикорупційного органу в Румунії. Так, у цій країні за звинуваченням у корупції був ув'язнений на чотири роки рідний брат колишнього президента країни Міирча Бесеску.

«Чи є щось подібне в Україні? Ні. І навряд чи найближчим часом буде. Сьогодні НАБУ і НАЗК є декоративними, невідалими, неефективними органами. Але якщо ми говоримо про реальну боротьбу з корупцією, то вона має опиратися, зокрема, на відповідні імпульси від громадянського суспільства. Однак суспільство перебуває у летаргічному сні. Міжнародні еліти й фінансові інституції не можуть виконувати роботу за український народ. Мусить бути задіяне все суспільство. Причому в свідомості українців мають відбуватися насправді тектонічні зміни», — пояснює політтехнолог.

Яна ДЖУНГАРОВА

ВІД РЕАЛЬНОЇ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ МИ ПЕРЕЙШЛИ ДО БОРОТЬБИ МІЖ ДЕРЖАВНИМИ ІНСТИТУЦІЯМИ. А ПОМІЖ ТИМ СУТЬ ПРОБЛЕМИ НЕ МІНЯЄТЬСЯ. БІЛЬШЕ ТОГО, МИ ОТРИМУЄМО ПЕРШЕ МІСЦЕ З КОРУПЦІЇ. НАСТУПНОГО РОКУ НАМ ДАДУТЬ ГРАН-ПРІ?

побігання корупції», які, зокрема, регламентують порядок звільнення керівництва НАЗК.

Питань до діяльності Національного агентства із запобігання корупції надто багато, до його голови Наталії Корчак — ще більше. Проте запропоновані норми можуть перетворити декоративний нині орган на повністю контрольований. Так, урядовці радять запозичити норми із закону «Про Національне антикорупційне бюро України» й створити аудиторську комісію, яка б щорічно проводила аудит діяльності НАЗК. До комісії мають увійти по одному представникові від президента, Кабміну та парламенту. В разі, якщо висновок незалежної зовнішньої оцінки буде незадовільним, повноваження голови НАЗК чи спеціального уповноваженого можуть достроково припинити.

З одного боку, все правильно. А з іншого — пригадайте, скільки місяців поспіль депутати не можуть обрати аудитора НАБУ. Тут буде так само? І про яку незалежність органу тоді йдеться? Це якийсь замкнене коло.

Та найстрашніше інше: від реальної боротьби з корупцією ми перейшли до боротьби між державними інституціями. А поміж тим суть проблеми не міняється. Більше того, ми отримуємо перше місце з корупції. Наступного року нам дадуть гран-прі?

«Коли розроблялася ідея створення цього антикорупційного органу, питання звільнення керівника прописали таким чином, що припинення його повноважень можливе за власним бажанням, станом здоров'я або у разі смерті. Пояснювали це тим, що орган повинен бути невідконтрольним та незалежним. Тож ми отримали проблему, коли голову неефективного Нацагентства просто неможливо звільнити. Сама Наталія Корчак йти у відставку не хоче. Нині Мінюст розробив поправки до законодавчого акту. Але є один юридичний казус: закон не має зворотньої сили. Тому якщо за новими нормами захочуть звільнити Наталію Корчак, вона, відповідно, може оскаржити це рішення», — пояснює експерт.

Микола Спіридонов нагадує, що конкурс на посаду голови НАЗК був доволі формальний. Не треба забувати, хто її просував.

«Коли Наталія Корчак ще викладала в університеті, у неї були студенти на прізвища Яценюк, Петренко та Бурбак. Очевидно, вони її витягли, як свою давню знайому. А тепер перестали підтримувати. Тож насправді ми вийшли на ще одну проблему: проведення конкурсів. Від формалістичних методів треба відходити, а на посади обирати професіоналів, а не добрих знайомих чи родичів.

Мене розчулює, коли представники влади кажуть, мовляв, немає

зробить? Складно відповісти», — аналізує політолог.

Водночас Спіридонов наголошує: в Україні створені інституції, які теоретично можуть кинути виклик корупції. Але нині боротьба провалена, адже, окрім піар-акцій, особливих результатів не маємо.

«На системну битву потрібна політична воля і тиск Заходу, без якого в нас нічого не виходить. Проте Захід почав втомлюватися від України. Ось вам банальний побутовий приклад: у вас є сусід, і в нього є проблема. Ви раз по раз допомагаєте когось її залагодити, але він ніяк не може впоратися. Ви неодмінно зморетесь! Україна опинилася саме в такій ситуації. Європейські лідери переймалися проблемами нашої країни, та вони бачать, яка корупція процвітає у верхівці влади. То скільки можна з нами няньчитися? До того ж нині вони зайняті своїми виборами. Тому концентрація уваги до України зменшується», — пояснює експерт.

КАБМІН ПРАГНЕ ВПЛИВАТИ НА НОРОВЛИВИХ ЧЛЕНІВ НАЦАГЕНТСТВА, ПОСТАВИТИ ОРГАН ПІД КОНТРОЛЬ. ТА Й ЗАГАЛОМ ПОЛІТИЧНА ЕЛІТА, ЯКА МУСИЛА ПУБЛІЧНО ВІДЗВІТУВАТИ ПРО СВОЇ СТАТКИ, ХОТІЛА Б УБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА МАЙБУТНЄ ТА СВОЄРІДНО ПОМСТИТИСЯ. ПОТЕНЦІЙНО НАЗК МОЖЕ БУТИ ДУЖЕ НЕБЕЗПЕЧНИМ ОРГАНОМ

10 травня голова Нацбанку Валерія Гонтарева має намір піти у відставку. Валютний ринок відреагував на цю новину зміцненням гривні. Проте радість є передчасною. Хоча цього разу керівник нацрегулятора справді написала заяву про звільнення, вона ще довго обійматиме посаду і встигне багато чого утнути.

МАВР ЗРОБИВ СВОЮ СПРАВУ

Три роки поспіль керівник НБУ йшла напролом, як важкий танк, не реагуючи на критику. На прес-конференції, присвяченій заяві про звільнення за власним бажанням, Валерія Олексіївна не скупилася на самовихваляння. Підкреслила, що навіть МВФ не в захваті від того, що вона залишить Нацбанк. А причину відставки пояснила просто: всі заплановані реформи реалізувала. Тож результатами своєї діяльності Гонтарева задоволена. У свій актив вона записала і ліквідацію 89 українських банків, і націоналізацію «Приватбанку». А ще — забезпечення макрофінансової стабільності.

ВІДСТАВКА ГОНТАРЕВОЇ. Місію виконано?

За його словами, доволі сумнівним виглядає меседж Гонтаревої щодо досягнення макроекономічної стабільності.

«Вона прийшла у 2014-му, коли інфляція становила 40%, за рік

ПІТИ, ЩОБ ЗАЛИШИТИСЯ

Щоб дійсно спровадити Гонтареву у відставку, її заяви про звільнення за власним бажанням

ми. Тому що в парламенті є багато груп впливу з власними «хотелками» щодо НБУ і фінансового ринку загалом», — пояснив експерт.

А ось Андрій Новак припускає, що наступним головою НБУ після Гонтаревої буде... Гонтарева.

«Якщо Рада провалить голосування за її звільнення, вона й надалі виконуватиме обов'язки голови НБУ. Тому я зовсім не виключаю, що ця заява про відставку була випусканням пари та спробою послабити соціальну напругу, яка є наслідком невдоволення її роботою», — уточнив він.

Своєю чергою директор Українського інституту аналізу та менеджменту політики Руслан Бортник упевнений, що до кінця року Гонтарева таки залишить крісло очільниці Нацбанку. Головною причиною її заяви про звільнення є втрата довіри з боку президента.

«Діяльність керівника нацрегулятора розслідує НАБУ. Аналогічні заяви про корупцію лунали і

тією постаттю, яка дискредитує гаранта, найтоксичнішим активом, який Порошенко мусить скинути до строкових президентських та парламентських виборів», — пояснив Бортник.

ЩО Б ЩЕ ТАКОГО СКОЇТИ?

В очікуванні відставки Валерія Гонтарева продовжить керувати Нацбанком. Недарма ж на своїй прес-конференції вона заявила, що курс регулятора залишиться таким самим. Адаже нічого не зміниться.

Андрій Новак не виключає, що за період до відставки ця жінка, яку називають руйнівницею банківської системи України, встигне ліквідувати ще кілька банків і цим девальвувати гривню.

Ерік Найман також відзначив, що Валерія Гонтарева — жінка діяльна, тому сидіти склавши руки вона не стане, проте кардинальних дій від неї чекати вже не варто.

«Наразі вона має більше переважати слідчими діями НАБУ. Тому їй варто подумати про те, як максимально забезпечити себе від майбутнього судового переслідування. Хоча в наших реаліях важко знайти докази, а потім ще важче пред'явити звинувачення», — додав він.

Натомість Олексій Куц вважає, що в очікуванні відставки голова НБУ поводитиметься тихо — не буде ліквідації банків, резонансного рефінансування, та й з курсом буде все гаразд.

«Гонтаревій потрібно залишити по собі більш-менш позитивні спогади. Адаже за кілька місяців очікується серйозне падіння гривні, і вона потім зможе доводити, що нове керівництво НБУ не вберегло країну від фінансового обвалу і що не все залежить від однієї конкретної людини», — підкреслив він.

Сподіватися на те, що президент, який сьогодні кристалізує владу, зокрема за рахунок гучних відставок, призначить керувати Нацбанком незалежного та професійного спеціаліста, не варто.

ДУЖЕ ПОКАЗОВИМ Є ТЕ, ЩО КЕРІВНИК НАЦБАНКУ ЧАСТИНУ СВОЇХ ЗАОЩАДЖЕНЬ ТРИМАЄ В ІНОЗЕМНІЙ ВАЛЮТІ. АДЖЕ ЛЮДИНА, ЯКА ОТРИМУЄ ДОДАТКОВИЙ ДЕВАЛЬВАЦІЙНИЙ ДОХІД У ВИГЛЯДІ КУРСОВИХ РІЗНИЦЬ, НЕ ПОЧУВАТИМЕТЬСЯ ПОГАНО, КОЛИ ГРИВНЯ ЗНЕЦІНЮЄТЬСЯ

Проте експерти, яких опитали «ВВ», іншої думки щодо реальних результатів пані Гонтаревої. За словами фінансового аналітика, керуючого партнера компанії Capital Times Еріка Наймана, загалом діяльність очільниці НБУ можна оцінити на «трієчку».

Голова Комітету економістів України Андрій Новак своєю чергою пояснив, що критеріями оцінки роботи керівника нацрегулятора є стабільність національної валюти, доступність кредитних ресурсів у банківській системі та її надійність.

«За всіма трьома критеріями оцінка діяльності Гонтаревої є негативною. За час її роботи гривня девальвувала у 3,2 раза. Кредитний ресурс у національній валюті суб'єкти господарювання можуть взяти під 25–30%. На таких відсотках може працювати лише спекулятивна економіка. Про надійність і стабільність банківської системи після масової ліквідації фінустанов взагалі не варто говорити», — пояснив він «ВВ».

Фінансовий експерт Олексій Куц вважає показовим, що керівник Нацбанку частину своїх заощаджень зберігає в іноземній валюті.

«Людина, яка отримує додатковий девальваційний дохід у вигляді курсових різниць, не почуватиметься погано, коли гривня знецінюється», — констатував він у коментарі «ВВ».

розкрутила цей маховик ще на 44%, аби скоротити у 2016-му цей рівень на 14%. Дуже сумнівне досягнення, адже в середньому за період її керування інфляція сягнула 80%», — підкреслив експерт.

Олексій Куц також нагадав, що очищення банківської системи не є функцією НБУ, тому Гонтарева фактично вигадала для себе це зобов'язання і «героїчно» його виконала.

А ось про втрачені фінансові ресурси Валерія Олексіївна воліє не згадувати.

«Тільки в банківській системі у результаті банкрутства 89 фінустанов було втрачено 300 млрд грн. На рефінансування неплатоспроможних банків із держбюджету витрачено близько 50 млрд грн. Ще десятків мільярдів у банках-банкрутах позбулися державні компанії та органи місцевого самоврядування. За рахунок державних ресурсів Фондом гарантування вкладів було виплачено близько 70 млрд грн. Бізнес та населення також втратили десятки мільярдів. Це космічні цифри, які нині перерозподіляються на користь фінансово-промислових груп. У Гонтаревої на посаді голови НБУ був абсолютний кредит довіри, карт-бланш на дії та безліміт по ресурсах. За ці гроші можна було б здійснити повноцінну реформу пенсійного забезпечення та медичну реформу», — підкреслив Олексій Куц.

недостатньо. Президент повинен скерувати до Верховної Ради подання, а депутати віддати за це щонайменше 226 голосів. Проте гарант Конституції не квапиться, і минулого тижня подання так і не з'явилося. Упродовж майже місяця народні обранці працюватимуть у комітетах чи зустрічатимуться із

РЕЗУЛЬТАТАМИ СВОЄЇ ДІЯЛЬНОСТІ ГОНТАРЕВА ЗАДОВОЛЕНА. У СВІЙ АКТИВ ВОНА ЗАПИСАЛА І ЛІКВІДАЦІЮ 89 УКРАЇНСЬКИХ БАНКІВ, І НАЦІОНАЛІЗАЦІЮ «ПРИВАТБАНКУ». А ЩЕ — ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАКРОФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ

виборцями, і наступне пленарне засідання парламенту відбудеться аж 16 травня. Тобто 10 травня вже ніхто нікуди не піде. А далі як карта ляже.

Ерік Найман констатує, що якщо знайдеться кандидатура, яка задовольнить і парламент, і МВФ, відставка Гонтаревої не забариться.

Олексій Куц також переконаний, що «Санта-Барбара» з відставкою Гонтаревої знаходиться на фінішній прямій, і тільки форс-мажор може змінити це рішення.

«Звільнення, безперечно, буде, але тоді, коли президент узгодить цю відставку і упевниться, що на це знайдеться 226 голосів. А саме з цим можуть виникнути пробле-

з боку Генпрокуратури, яка є інструментом у руках президента. Це був знак Гонтаревій, що Порошенко нею невдоволений», — розповів він «ВВ».

Експерт підтвердив, що у голови Нацбанку наразі немає наступника.

«Порошенко може викинути цю посаду на ринок підклимних торгів і спостерігати, хто почне за неї боротися, що пропонуватимуть, які додаткові впливи можна отримати в результаті цих торгів. Такими самими привабливими є членство у ЦВК та посади керівників Рахункової палати. Впевнений, що до кінця року Гонтареву обов'язково звільнять, щоб у 2018 рік входила без неї. Адаже вона є

Тобто політика НБУ справді залишиться незмінною.

«На місце Гонтаревої, швидше за все, призначать чергового голову комерційного банку. І це буде повторенням найсерйознішої помилки, адже інвестиційні банкіри мають зовсім інший світогляд та рефлексії, які не підходять для управління Національним банком. Отож, людям, які на ринку звикли заробляти гроші, нададуть усі монетарні інструменти у вигляді друкарського верстата, рефінансування, валютних резервів. І знову розпочнуться старі схеми вже з новою командою», — підсумував Олексій Куц.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

В Украине через два года должен заработать новый рынок. Парламентское большинство в преддверии длительных каникул впопыхах и с нарушением Регламента ВР приняло Закон «О рынке электрической энергии». Да здравствует абонплата и повышение стоимости услуги в 2–3 раза!

АБОНПЛАТА ЗА РОЗЕТКУ

То ли предобеденное время подействовало, то ли усыпляющие мантры о том, что создание рынка энергии прописано в обязательствах по Договору об учреждении Энергетического сообщества и в Соглашении об ассоциации между Украиной и Европейским союзом, но парламент все же принял закон, несмотря на доводы оппозиции.

Народных избранников не интересовало, что спикер Парубий нарушил Регламент, а Главное юридическое управление ВР рекомендовало не торопиться с принятием документа, противоречащего некоторым статьям Конституции. Главное, что усвоили депутаты: закон простимулирует инвестиции в энергоотрасль, создаст конкуренцию между поставщиками в условиях равных прав и возможностей. Дескать, суть закона состоит в том, что продавцы будут предлагать покупателю лучшую цену, лучшие условия и сервис. А то, что законопроект предусматривает введение абонплаты, наличие трейдеров, которые станут прокладками между облэнерго и поставщиками, в результате чего услуги подорожают еще больше, их не очень-то волновало.

Иллюстрацией того, как сладкие сказки превращаются в неприглядную реальность, является Закон «О

рынке газа»: закон есть, а вот рынка-то — нет. Зато имеем взвинченные до небес тарифы.

Либерализация рынка на начальном этапе априори приведет к подорожанию стоимости электроэнергии, считает эксперт по энергетическим вопросам Валентин Землянский. Снижение тарифов возможно лишь в далекой перспективе.

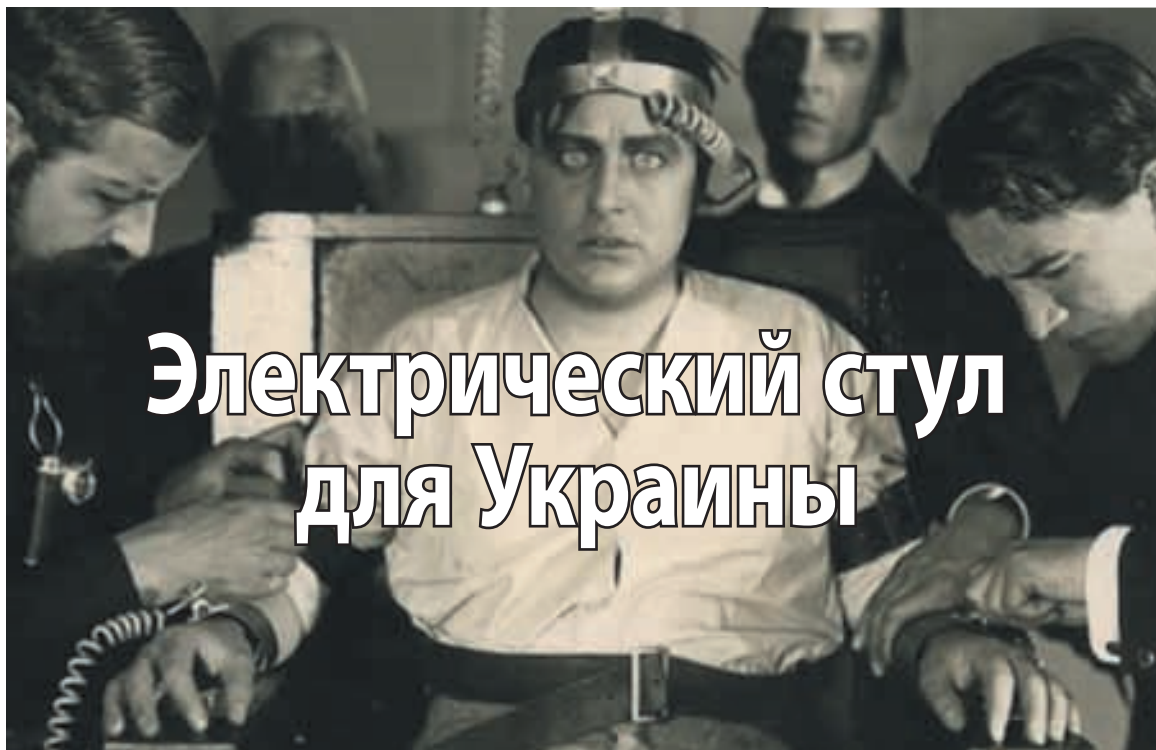
Эксперт по вопросам энергетики Андрей Герус констатирует, что если рынок электроэнергии будет таким же монопольным, как и рынок газа, можно ожидать повышения стоимости услуг для населения в 2–3 раза.

«У Украины есть два года для обеспечения конкуренции среди производителей услуг в этом сегменте. Если это произойдет, подорожание будет незначительным», — рассказал он «ВВ».

Валентин Землянский уточнил в комментарии «ВВ», что многое в течение этих двух лет будет зависеть от НКРЭКУ.

«Регулятор должен установить верхнюю планку тарифов для населения. Но отношения не будут рыночными, если население самостоятельно не сможет выбрать себе поставщика. Не должно быть «выбора» между «Киевэнерго» и «Киевэнерго», — добавил он.

Эксперт подчеркнул, что «дьявол» может скрываться в подзаконных

Электрический стул для Украины

ОТНОШЕНИЯ НЕ БУДУТ РЫНОЧНЫМИ, ЕСЛИ НАСЕЛЕНИЕ НЕ СМОЖЕТ САМОСТОЯТЕЛЬНО ВЫБИРАТЬ СЕБЕ ПОСТАВЩИКА. НЕ ДОЛЖНО БЫТЬ «ВЫБОРА» МЕЖДУ «КИЕВЭНЕРГО» И «КИЕВЭНЕРГО»

актах, которые будут приняты нацрегулятором во исполнение Закона «О рынке электроэнергии». И это внушает еще большие опасения, потому что подконтрольная президенту НКРЭКУ работает во благо монополистов и олигархов, но никак не во имя защиты интересов конечных потребителей.

«Должны быть прописаны жесткие правила игры, которые обязаны выполнять все участники. А со стороны государства нужно обеспечить строжайший контроль», — заявил он.

ЕСТЬ ЛИ МЕСТО КОНКУРЕНЦИИ?

Андрей Герус напомнил, что закон отправит в свободное плавание производителей электроэнергии. На данный момент в Украине есть всего два бенефициара: с одной стороны

— государство в лице «Энергоатома», «Центрэнерго» и «Укрэнерго», с другой — ДТЭК. Все они фактически управляются из одного кабинета. Иностранцы на рынке не присутствуют по техническим причинам.

Валентин Землянский уверен, что зарубежные инвесторы и поставщики найдут в Украину, когда будет обеспечена платежеспособность конечных потребителей.

«Если правительство поставит перед собой задачу роста доходов населения, чтобы у людей была возможность оплачивать любые тарифы, рынок может заработать. Если же граждане страны и дальше будут нищать на фоне роста тарифов, это лишь приведет к коллапсу. Люди просто физически не смогут расплачиваться за услуги, а коррупционные схемы а-ля осчастливливание суб-

сидиями реальному рынку не нужны. Частный бизнес хочет работать напрямую с потребителем и получать прибыль», — уточнил он.

Андрей Герус считает, что в первую очередь нужно пустить импорт на украинский рынок, тогда заработают реальные рыночные условия. Также стоит подумать о приватизации некоторых объектов, чтобы пришли иностранные компании, которые будут работать в соответствии со своими стандартами. Не исключено, что появятся новые игроки.

«Однако в Украине есть силы, заинтересованные в том, чтобы оставить наш рынок изолированным и монополизированным, чтобы иметь возможность устанавливать какие угодно цены на услуги», — подытожил эксперт.

Арина МАРТОВА

ЕСЛИ РЫНОК ЭЛЕКТРОЭНЕРГИИ БУДЕТ ТАКИМ ЖЕ МОНОПОЛЬНЫМ, КАК И РЫНОК ГАЗА, МОЖНО ОЖИДАТЬ ПОВЫШЕНИЯ СТОИМОСТИ УСЛУГ ДЛЯ НАСЕЛЕНИЯ В 2–3 РАЗА

ТОЧКА ЗРЕНИЯ

«Депутаты проголосовали за название, а не за закон»

Алексей РЯБЧИН,
народный депутат (фракция «Батьківщина»), председатель подкомитета по вопросам энергосбережения и энергоэффективности Комитета топливно-энергетического комплекса, ядерной политики и ядерной безопасности Верховной Рады Украины:

«Закон «О рынке электрической энергии Украины» был принят с прямым нарушением Закона «О регламенте Верховной Рады». 80 поправок ко второму чтению были проголосованы без публичного обсуждения и рассмотрения, то есть пакетом. Это напомнило принятие печально известных «законов 16 января», когда тогдашнему председателю ВР Рыбаку поручили любым способом протаскать эти скандальные нормативные акты, и депутаты голосовали за них, образно говоря, руками и ногами.

Уже нынешний спикер Парубий, чтобы принять закон о рынке электроэнергии в интересах монополий и олигархического бизнеса, не дал возможности депутатам защитить свои поправки в сессионном зале.

За пять дней работы над законопроектом в комитете я подал 100 дополнений и уточнений, из них было учтено 40. Те поправки, которые я намеревался обосновать в сессионном зале, касались защиты населения от роста цен на электроэнергию. В частности, одна из них предполагала, чтобы коммунальный транспорт, имеющий социальную нагрузку, не выводился на рынок. Ведь если цена на электроэнергию для электротранспорта вырастет, трамваи и троллейбусы попросту остановятся, потому что предприятия не могут устанавливать коммерческие тарифы для перевозок пассажиров.

Многие мажоритарщики и даже вице-премьер-министр Геннадий Зубко обещали под-

держать мою рекомендацию. Но мне даже не дали возможности рассказать об этом дополнении, хотя, я уверен, оно бы получило необходимое количество голосов.

Нашли одобрение среди депутатов и другие поправки «Батьківщини», в частности о реализации населению дешевой электроэнергии, полученной от атомной генерации. Однако она тоже не была принята, как и многие прочие. И теперь я опасюсь, что закон приведет к подорожанию электроэнергии для людей. А монопольные и олигархические предприятия будут закупать дешевую атомную энергию на год вперед, что сделает их затраты на ресурс еще дешевле.

Все это говорит о том, что депутаты проголосовали за название, а не за закон. Они его не читали и не знают, какие нормы там заложены. Им хотелось быстрее «отстреляться», чтобы пойти покушать или покурить, поэтому они нагло закрыли рот оппозиции. Не понимаю их страха выслушать все наши поправки и поработать еще полчаса в зале!

Поэтому не стоит бояться самого рынка — у нас четыре года назад был принят Закон

№663 «О рынке электроэнергии», который не выполняется. Гораздо страшнее лоббисты, проталкивающие в законодательство свои «хотелки», и люди, которые будут имплементировать документ.

Поскольку энергетическая сфера в Украине полностью монополизирована, есть опасение, что рынок в классическом его понимании у нас работать не будет, а превратится в базар, как это произошло с рынком газа. Несколько лет назад мы мечтали о прозрачности в этой отрасли. Но в результате получили повышенные тарифы, абонплату вне зависимости от того, сколько топлива ты потребляешь, и т.п.

Мы планировали, что в Украине заработает независимый регулятор. Но оказалось, что НКРЭКУ полностью подчиняется президенту, внедряет формулу «Роттердам+» для Ахметова и собирается закупать у Григоришина трансформаторы по завышенной цене.

То есть мы видим, что олигархи имеют все возможности влиять на решения нацрегулятора, а простых людей никто не защищает».

Пенсионный геноцид — последствия «реформ»

Сладкие обещания

Когда правительство начинает активно декларировать заботу о людях пожилого возраста, возникает мысль, что это неспроста. Владимир Гройсман на пресс-конференции, посвященной отчету правительства за год работы, не скупился на обещания для украинских пенсионеров. Оно и понятно: срок иммунитета истек, и вскоре Рада должна дать оценку деятельности Кабмина. А еще пора готовиться к выборам в 2019 году и попытаться хоть как-то перекрыть негатив от заоблачных тарифов и цен, обрекших пожилых людей на жалкое существование. Но главное — протолкнуть пенсионную реформу, обещанную МВФ.

Реформа, по словам Гройсмана, предполагает повышение пенсий с октября 2017-го. И начнется она с отмены налогообложения госвыплат для работающих пенсионеров. Но и это еще не все.

«Мы осовременим пенсии для 5 млн 620 тыс. украинцев. У примерно 1 млн 308 тыс. пенсионеров пенсии повысятся на 200 грн. Для 1 млн 208 тыс. граждан повышение составит, при сегодняшнем курсе валют, от 200 до 500 грн ежемесячно. 1 млн 993 тыс. пенсионеров в результате этой реформы получат на 500–1000 грн больше. И еще свыше 1 млн 100 тыс. граждан получат более 1000 грн ежемесячной доплаты», — обещает премьер.

И хотелось бы ему верить. Но сразу возникает единственный вопрос: где взять деньги? Ведь в госбюджете на 2017 год хоть и заложено повышение пенсий, но далеко не в столь впечатляющих объемах. Так, если сейчас минимальная госвыплата по старости составляет 1247 грн, то в мае она вырастет до 1312 грн, а в декабре — аж до... 1373 грн. То есть пенсии никак не повысятся на 200 или 500 грн.

Где собираются брать дополнительные деньги, просветил министр соцполитики Андрей Рева. По его словам, увеличивать дотацию Пенсионного фонда из госбюджета Кабмин не намерен. Ведь и так из казны выделяется 141,5 млрд грн в год на ежемесячные выплаты пожилым людям. Поэтому правительство будет увеличивать поступления в ПФУ за счет расширения круга плательщиков ЕСВ и повышения зарплатных плат как в бюджетном, так и в коммерческом секторе.

Все прекрасно помнят, как после «прыжка» минимальной зарплаты до 3200 грн предприниматели массово начали закрывать свои ФЛП, а руководители коммерческих учреждений — фиктивно увольнять сотрудников или же переводить их по документам на полставки. Несложно угадать, что произойдет после еще одного повышения...

Пенсии увеличат в лучшем случае на 50 грн. А как пожилым людям на эти деньги платить за квартиру, покупать еду и лекарства, власть не волнуется.

Арина МАРТОВА

В СРЕДНЕМ УКРАИНЦЫ НА ПЕНСИИ ЖИВУТ НА 6–7 ЛЕТ МЕНЬШЕ, ЧЕМ ЕВРОПЕЙЦЫ. ПРОДОЛЖИТЕЛЬНОСТЬ ЖИЗНИ У НАС НА 10–12 ЛЕТ НИЖЕ, ЧЕМ В СТРАНАХ ЕС. ПОЭТОМУ ЧТОБЫ ДОСТИЧЬ «ЕВРОПЕЙСКИХ СТАНДАРТОВ», НУЖНО НЕ ПОВЫШАТЬ, А, НАОБОРОТ, СНИЖАТЬ ПЕНСИОННЫЙ ВОЗРАСТ. В ПРОТИВНОМ СЛУЧАЕ ЗНАЧИТЕЛЬНАЯ ЧАСТЬ УКРАИНЦЕВ ПРОСТО НЕ ДОЖИВЕТ ДО ВЫХОДА НА ЗАСЛУЖЕННЫЙ ОТДЫХ

- уменьшением возможности выхода на пенсию до достижения пенсионного возраста;
- ликвидацией или существенным ограничением досрочного выхода на пенсию людей, которые трудятся в тяжелых и особо тяжелых условиях;
- принуждением предприятий создавать и обслуживать специальные накопительные счета для отдельных категорий работ-

выезду за границу и увеличение безработицы внутри страны. Ведь рабочие места будут заняты гражданами предпенсионного возраста, которые не склонны создавать профсоюзы, чтобы бороться за повышение заработной платы и защиты своих прав. В результате получим снижение среднего уровня зарплаты по стране.

Кроме того, уменьшится количество граждан, которые теоретически готовы пойти работать на тяжелое

ропейцы. Продолжительность жизни у нас на 10–12 лет ниже, чем в странах ЕС. Поэтому чтобы достичь «европейских стандартов», нужно не повышать, а, наоборот, снижать пенсионный возраст. В противном случае значительная часть украинцев просто не доживет до выхода на заслуженный отдых.

К слову, если «пенсия реформа» будет принята, пропадет смысл платить хоть копейку в Фонд социального страхования и в Пенсионный фонд. Сколько бы вы ни заплатили в ПФУ, вы ничего не получите, если умрете до достижения пенсионного возраста, который повысят до 65 лет. Поэтому нет ни малейшего экономического смысла платить также другие налоги и сборы.

Мало того, каждый раз, уплачивая налоги, вы просто вернете деньги у себя и у своей семьи.

Это и есть реальные последствия реформ, о которых правительство договаривается с МВФ. И никаких других последствий быть не может, поскольку именно на это ориентирован данный Меморандум. Это неудивительно, ведь единственное назначение всех кредитов МВФ после 1970-х годов — перевод частных долгов в государственные плюс обеспечение такой программы «развития», при которой развивающееся государство никогда бы не смогло отдать этот долг, не разрушив попутно собственную экономику.

Юрий ГАВРИЛЕЧКО,
эксперт Фонда
общественной безопасности

ВЫПОЛНЕНИЕ ОБЯЗАТЕЛЬСТВ ПЕРЕД МВФ ПО ТАК НАЗЫВАЕМОЙ ПЕНСИОННОЙ РЕФОРМЕ ГАРАНТИРОВАННО ПРИВЕДЕТ К РОСТУ БЕЗРАБОТИЦЫ, ПАДЕНИЮ УРОВНЯ ЗДОРОВЬЯ ГРАЖДАН, СНИЖЕНИЮ СРЕДНЕЙ ЗАРАБОТНОЙ ПЛАТЫ ПО СТРАНЕ И, СЛЕДОВАТЕЛЬНО, — К СТАГНАЦИИ ВНУТРЕННЕГО РЫНКА

и ушли в пасхально-первомайский отпуск. Однако это не мешает Кабмину готовить на следующую сессию предложения по пенсионному геноциду.

Чем же грозит украинцам «реформа» имени правительства Гройсмана и МВФ? В первую очередь:

- повышением пенсионного возраста, хоть премьер-министр на своей пресс-конференции клялся и божился, что этого не произойдет;
- увеличением сроков страхового стажа, необходимого для получения пенсии по возрасту;

ников за счет повышения для них ставок единого социального взноса.

Выполнение данных обязательств перед МВФ гарантированно приведет к росту безработицы, падению уровня здоровья граждан, снижению средней заработной платы по стране и, следовательно, — к стагнации внутреннего рынка. Потому что вместо снижения дефицита бюджета Пенсионного фонда за счет роста экономики и, как следствия, увеличения заработных плат мы получим сокращение количества рабочих мест, а значит, стимулирование молодежи к

и особо тяжелое производство, поскольку более ранний уход на пенсию гарантировал этим гражданам достаточно адекватные условия. Теперь же такой возможности не будет...

А далее — стагнация внутреннего рынка из-за снижения платежеспособного спроса, что, в свою очередь, вызовет снижение поступлений в Пенсионный фонд. Получится замкнутый круг: денег становится еще меньше, а дефицит ПФУ будет только расти.

В среднем украинцы на пенсии живут на 6–7 лет меньше, чем ев-

На вимогу Міжнародного валютного фонду уряд, заручившись підтримкою провладних парламентських фракцій, вирішив пожертвувати українською землею задля одноразового наповнення бюджету. І це замість того, щоб стимулювати сільськогосподарське виробництво та розглядати наше національне багатство як інвестицію у майбутнє.

Наприкінці минулого року так званій коаліції та депутатам — лобістам агрохолдингів не вдалося домогтися скасування мораторію на продаж землі. Тож розпочався процес множення законопроектів, які передбачали перерозподіл сільськогосподарських угідь фактично шахрайськими методами.

Багатостраждальна українська земля! На ній завжди спекулювали політики, намагаючись заробити собі бали. А сьогодні вона стала ласим шматком і однією з головних переговорних тем між українською владою та європейськими й американськими «колегами».

Нині уряд декларує: мовляв, у разі скасування мораторію буде діяти норма, яка забороняє продаж сільськогосподарських угідь іноземцям. Та ми всі розуміємо: це — питання часу. Причому навіть не років...

Для чого був потрібен мораторій? Для того, щоб узгодити українське законодавство з умовами відкритого ринку землі. Дати змогу фермерським господарствам покращити своє матеріальне становище, щоб надалі вони могли купувати землю. Створити рівні фінансові можливості для кожного учасника ринку. Український фермер повинен мати можливість взяти кредит у банку під нормальні відсотки, як це відбувається за кордоном, а не сплачувати нинішні 25–30%, та ще й під заставу.

Нещодавно стало відомо, що президент, прем'єр, міністр фінансів і голова НБУ підписали лист намірів про розпродаж уже цього року сільськогосподарської землі. Водночас кілька народних депутатів спрямували до Конституційного суду подання про скасування мораторію на вільний ринок землі.

Хочемо нагадати, що носієм суверенітету і єдиним джерелом

Тобто в усій країні ми створюємо ініціативні групи з проведення плебісциту, організуємо збирання трьох мільйонів підписів на його підтримку. Також плануємо об'єднатися з Асоціацією фермерів та аграріїв, які своєю чергою консолідують фермерів і власників землі.

За даними Державної служби статистики, на 1 березня 2017 року в Україні налічувалося 4075,2 тис. особистих селянських господарств, що на 33,2 тис., або 0,8%, менше, ніж на аналогічну дату торік (4108,4 тис.).

Загалом за останні півтора року закрилося 500 тисяч підприємств, 2,5 млн українців втратили роботу. Українець виживає на 1,5 долара в день, що можна порівняти з рівнем життя у найбідніших африканських країнах.

Щороку кількість фермерських господарств в країні стрімко скорочується. Чи доцільно за таких умов відкривати ринок землі?

Бідність змушуватиме селян продавати землю за безцінь тим, хто володіє значними капіталами. Тобто родючі угіддя зосередять у своїх руках люди, які не живуть у сільській місцевості. Коли ситуація в економіці кризова, коли в селах панує суцільна бідність, жодна країна не наважувалась на такі кроки. Зокрема, у США в 1930-х роках, у період Великої депресії, Рузвельт запровадив мораторій на продаж землі, щоб уникнути банкрутства ферм і відтак ще більшої кризи — соціальної.

Механізм земельної реформи сьогодні налаштований так, що великі аграрні підприємства мають змогу утискати середні та малі. Постійно виникають проблеми з вільною землею, яку майже всюди орендують агрохолдинги. Якщо ти є керівником невеликого фермерського господарства, ти безправний перед великим капіталом. А в Раді тим часом вносять законопроекти,

Земля має залишитися у власності українців

НОСІЄМ СУВЕРЕНІТЕТУ І ЄДИНИМ ДЖЕРЕЛОМ ВЛАДИ В УКРАЇНІ Є УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД! ОТЖЕ, САМЕ ВІН МАЄ ВИРІШИТИ, ЧИ ПОТРІБНО ПУСКАТИ ЗЕМЛЮ З МОЛОТКА! І ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ДАТИ УКРАЇНЦЯМ МОЖЛИВІСТЬ ВИСЛОВИТИ СВОЮ ДУМКУ, ПАРТІЯ «БАТЬКІВЩИНА» РОЗПОЧАЛА ПРОЦЕДУРУ ПІДГОТОВКИ ДО ПРОВЕДЕННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РЕФЕРЕНДУМУ ЩОДО ЗАБОРОНИ НА ПРОДАЖ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ЗЕМЛІ

хисту рослин, не кажучи вже про мінеральні добрива, які нині взагалі є розкішшю.

Ринок землі у нинішніх умовах розрахований виключно на покращення добробуту окремих кланів та вигідний аграрним корпораціям чи сільськогосподарським підприємствам із солідним банківським рахунком. Селянам та пересічним українцям залишили лише «право продати». Чи

Ви запитаєте: чому б не взяти кредит? Наразі у нас діє програма відшкодування відсоткових ставок на кредити для агробізнесу, і торік на це було передбачено 300 млн грн. Програма охоплює 44,5 тис. господарств, які обробляють до 500 гектарів. А це 86% від усіх сільгосптоваровиробників. Але скористалися нею лише 2%. Чому? Бо банки не дають кредити фермерам. Ось і відшкодувати нема чого.

Влада демонстративно нехтує вимогами «Батьківщини». Лідер партії Юлія Тимошенко особисто зверталася до президента як до гаранта Конституції, щоб він своїм указом оголосив референдум щодо продажу української землі. Відповіді немає...

Відсутність президентського указу з цього питання може свідчити про те, що глава держави на боці тих, хто хоче за копійки скупити землю у народу.

Чомусь ніхто з «реформаторів» не замислюється над головним запитанням: чи вирішить ринок землі сільськогосподарської призначення проблеми сіл, селищ і загалом аграрного сектору? Чи дасть це поштовх для розвитку фермерських господарств? Ось які питання потрібно ставити тим, хто агітує негайно розпочати продаж сільськогосподарських угідь!

Сьогодні на законодавчому рівні не вирішені питання щодо обмеження розміру земель, орендованих однією юридичною особою (саме тому земельні банки великих латифундистів щороку зростають), не проводяться дискусії, скільки землі можуть мати фізичні та юридичні особи у власності, не ухвалений закон про консолідацію земель задля ефективного землекористування. А фінанси?

Українське фермерство п'ять років після розвалюється. Ми втратили 13% фермерських господарств, тобто 200 тис. робочих місць. Ми позбулися міцних особистих селянських господарств, які завжди слугували підґрунтям життя селян, осередком культурних традицій нашого народу, джерелом життєвої сили нації.

Партія «Батьківщина» та Юлія Тимошенко звернулися до українців з проханням підтримати ініціативу щодо референдуму. Чи стане в нас сил зібрати ці підписи? Упевнений — так! І також переконаний, що на референдумі українці підтримають заборону на продаж землі. Ми спільно маємо зробити все, аби землі сільськогосподарського призначення залишилися у власності українців!

Вадим ІВЧЕНКО,
народний депутат

УКРАЇНЕЦЬ ВИЖИВАЄ НА 1,5 ДОЛАРА В ДЕНЬ, ЩО МОЖНА ПОРІВНЯТИ З РІВНЕМ ЖИТТЯ У НАЙБІДНІШИХ АФРИКАНСЬКИХ КРАЇНАХ. ЧИ ДОЦІЛЬНО ЗА ТАКИХ УМОВ ВІДКРИВАТИ РИНОК ЗЕМЛІ? БІДНІСТЬ ЗМУШУВАТИМЕ СЕЛЯН ПРОДАВАТИ ЗЕМЛЮ ЗА БЕЗЦІНЬ ТИМ, ХТО ВОЛОДІЄ ЗНАЧНИМИ КАПІТАЛАМИ

влади в Україні є український народ! Отже, саме він має вирішити, чи потрібно пускати землю з молотка! І для того, щоб дати українцям можливість висловити свою думку, партія «Батьківщина» розпочала процедуру підготовки до проведення Всеукраїнського референдуму щодо заборони на продаж сільськогосподарської землі.

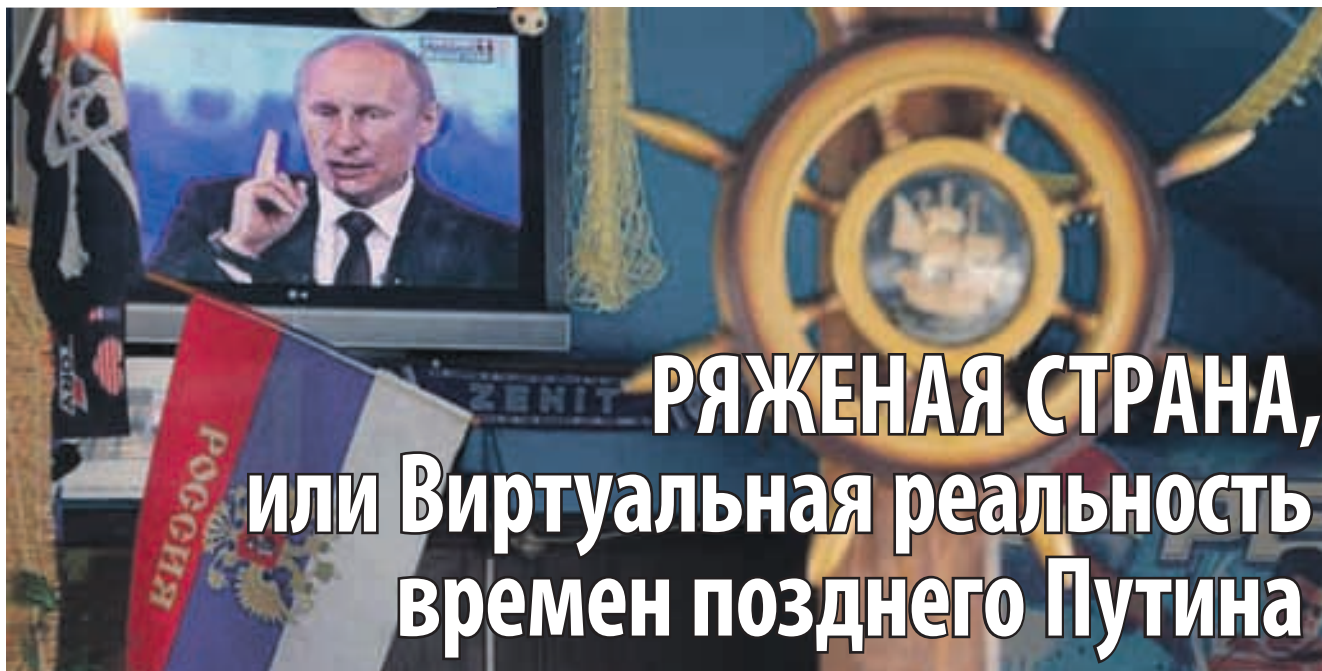
які дають можливість продавати якщо не землю, то хоча б право оренди.

Усі заяви уряду, провладної коаліції щодо того, що ринок землі буде розрахований виключно на фермерів, — блюзнірство!

У фермера немає коштів не те, щоб купити додаткову землю. У деяких навіть бракує грошей на якісне насіння, дизель, засоби за-

можна збагатити, продавши своє майно? Хіба на певний час. А що далі?

Середнє рентабельне господарство — це 1000 гектарів. За нормативно-грошовою оцінкою це приблизно 50 млн грн. Ще потрібно десь 10 млн грн на насіння, добрива тощо. Плюс 2 млн грн на бодай якусь техніку. Отож, будь ласка, 62 млн грн ви маєте віддати.

РЯЖЕНАЯ СТРАНА, или Виртуальная реальность времен позднего Путина

Зачем в России фальсифицируются новости даже о тех событиях, которые не несут никакой угрозы кремлевскому режиму? И происходит ли в стране хоть что-то без участия подсадных и ряженных?

К искажению реальности, часто довольно грубому, россиянам не привыкать: согнанные из бюджетников и набранных по объявлениям людей митинги давно никого не удивляют. Но в последние недели будто прорвало: фейковые и постановочные события встречаются на каждом шагу, причем даже там, где в них нет никакой необходимости. Более того, они будто бы нарочито лезут в глаза, толкаясь и отпихивая друг друга.

Волей-неволей я почувствовал себя кем-то вроде главного героя фильма «Шоу Трумана», начинающего подозревать, что с его привычной реальностью что-то не так.

— официальный символ скорби и памяти с советских времен. И если бы мой твит об одинаковых цветах не вызвал необъяснимо бурную реакцию как в самом «Твиттере», так и в государственных СМИ, я вряд ли пришел бы к удивительным, хотя и вполне ожидаемым открытиям.

АМПЛУА НА КАКАЗ

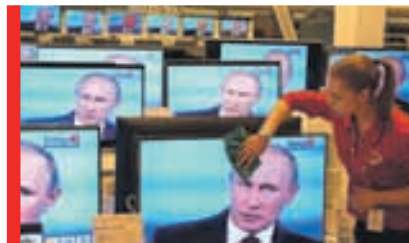
При более внимательном рассмотрении оказалось, что на кадрах возложения цветов не только гвоздики одинаковые, но и люди. Удалось опознать активистов прокремлевских движений, которые дружной командой ходят на все государственные

к состоянию, когда не соврать буквально в любой строчке выпуска теленовостей просто не получается, и делается это практически на автомате.

Отчаянное желание контролировать все процессы и создавать нужную картинку на федеральных каналах приводит к тому, что все новостные сюжеты становятся постановочными. Лояльная массовка, идеологически выверенные эксперты, одобренные «простые люди» — и никакой самостоятельности. Такими темпами скоро для «вестей с полей» телевизионщики будут ездить в деревни со своими доярками и, пожалуй, даже с коровами.

Интересно, пройдена ли та точка, когда сами создатели всей этой постановочной реальности начинают в нее верить?

С другой стороны, если в России уже много лет показушный ряженный парламент,

ЖЕЛАНИЕ СОЗДАВАТЬ НУЖНУЮ КАРТИНКУ НА ФЕДЕРАЛЬНЫХ КАНАЛАХ ПРИВОДИТ К ТОМУ, ЧТО ВСЕ НОВОСТНЫЕ СЮЖЕТЫ СТАНОВЯТСЯ ПОСТАНОВОЧНЫМИ. ИДЕОЛОГИЧЕСКИ ВЫВЕРЕННЫЕ ЭКСПЕРТЫ, ОДОБРЕННЫЕ «ПРОСТЫЕ ЛЮДИ» — И НИКАКОЙ САМОДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Чередой подозрительных событий началась со странной и откровенно провокационной акции протеста 2 апреля, когда через соцсети распространились призывы выйти на Манежную площадь в Москве. Куцую картинку об этой акции показали по телеканалам в отличие от полностью проигнорированных митингов 26 марта, когда показывать действительно было что. Непонятное и невнятное сборище, где практически никого не задержали, СМИ уверенно подгрести под одну гребенку с шествием оппозиции, где задерживали много и с огоньком.

ОДИНАКОВЫЕ ЦВЕТЫ

Затем теракт в питерском метро, сопровождавшийся невиданной за все 23 года моей работы в новостях лавиной путанной и противоречивой информации. И это было больше похоже на стройный поток дезинформации. Недолго пришлось ждать и конспирологических версий, выглядящих, как это обычно бывает в такой неразберихе, ничуть не менее правдоподобно, нежели официальная точка зрения.

А затем я случайно увидел первые репортажи из Москвы с акций памяти жертв теракта: участники держали в руках одинаковые гвоздики.

Я бывал на многих стихийных митингах в дни трагедий, и цветы там обычно разные: люди покупают их в разных местах, и далеко не все несут красные гвоздики

панихиды, неизменно попадая в репортажи федеральных телеканалов.

В ответ — еще большее давление. Чем чаще штатный кремлевский пропагандист, обремененный недвижимостью в Италии, говорил обо мне по радио, а скриншоты моих твитов мелькали по телевизору, тем мне было интереснее, что же этим пытаются отменить. Или, наоборот, подчеркнуть?

Дальше было еще веселее: встречавшие Навального возле изолятора временного содержания пикетчики, которых прокремлевские СМИ выдавали за школьников, оказались вовсе не школьниками, а активистами молодежной гвардии «Единой России».

Ну и, наконец, издание «Лапшеснималочная» выяснило, что выдававшие себя за членов «Свидетелей Иеговы» люди, которые пришли к зданию суда, где был вынесен запрет на деятельность этого религиозного объединения, тоже были ряженные. Словом, нужная массовка или отдельные участники легко обеспечиваются под любой запрос.

ЖАЖДА КОНТРОЛЯ

Поневоле возникает мысль: а происходит ли в России хоть что-нибудь без участия подсадных? И зачем фальсифицируются даже новости о тех событиях, которые сами по себе не несут никакой угрозы режиму? Страна стремительно приближается

причем все это отлично знают, вполне себе липовый премьер, бутафорские государственные и общественные институты — от судов до НКО, то почему не принарядить и все остальное в стране?

МНИМАЯ ПОДДЕРЖКА

Но остается непонятным, зачем все эти усилия. Только потому, что так посоветовали политические консультанты? Телевидению нужна гарантированная картинка? Северокорейизация новостной повестки каким-то благотворным образом влияет на электорат? Ведь рано или поздно инсценировки прокальваются, хотя бы на одинаковых цветах. Каждый такой прокол — это как софит, упавший «с неба» под ноги герою Джима Керри в «Шоу Трумана».

Если, как заверяют нас социологи, поддержка Владимира Путина по-прежнему чрезвычайно высока, зачем вся эта показуха? Разве обычные москвичи не принесут цветы в память о жертвах трагедии и не скажут на камеру вполне допустимые слова? Разве они сами не выйдут на митинг солидарности с питерцами? Ну, или хотя бы по призыву Владимира Путина или Сергея Собянина? Или, может быть, и поддержка эта на самом деле такая же мнимая, как школьники и скорбящие?

Александр ПЛЮЩЕВ,
Deutsche Welle, Германия

Провал Организации Объединенных Наций?

Где ООН? Во время эскалации конфликтов возникает совершенно рефлекторный призыв к ООН. И упрек при неудаче будет направлен сразу.

Пример Сирии: шесть лет гражданской войны, сотни тысяч погибших, миллионы беженцев и сейчас снова многочисленные жертвы вследствие применения отравляющего газа. Каков же величайший успех ООН? Побудить конфликтующие стороны начать мирные переговоры в Женеве. Непосредственные переговоры ведет специальный уполномоченный ООН Стаффан де Мистура, но, как и раньше, по отдельности с представителями сирийской оппозиции и режима президента Башара Асада. До сих пор без какого-либо результата.

А что в Украине, Ливии или Мали? Что предпринимает ООН против террора «Исламского государства»? Почему она не занимается восстановлением таких разрушенных государств, как Афганистан? После отвратительной атаки с применением химического оружия в Сирии Совет безопасности ООН не смог сразу выработать четкую позицию.

И все-таки ООН была и остается незаменимой. Потому что она предоставляет единую платформу, на которой собираются все государства мира, чтобы обсудить вопросы безопасности или такие глобальные проблемы, как изменение климата. Успехи она форсировать не может.

ООН не является мировым правительством, а также независимым мировым судом. Она — не более чем сумма ее членов. То, чего она может достичь, всегда зависит от политической воли государств-членов. Мирный процесс в Сирии продвигается тогда, когда «кураторы» конфликтующих сторон увеличат давление на своих подопечных — прежде всего Россия на Асада.

В конечном счете, ООН может быть сильна настолько, насколько государства-члены допускают это. Положение ООН никогда не может быть лучше, чем отношения между государствами.

В настоящее время эти отношения весьма плохи. США при президенте Дональде Трампе действуют строго в национальных интересах, президент России Владимир Путин следует своему собственному плану без оглядки на международное право. Китай, третий тяжеловес в Совете безопасности ООН, кажется наиболее готовым к международному сотрудничеству, хотя в случае Сирии китайцы воспрепятствовали некоторым резолюциям.

Изменение сознания может сделать мир лучше, а ООН — более дееспособной. Но пока в Совете безопасности ООН пять государств могут блокировать друг друга, преодолевать международные кризисы не станет легче. Давно назрела реформа этой организации. Должно быть существенно ограничено право вето. Это было бы большим шагом вперед.

Вследствие этого ООН не станет лишней или, скажем так, устаревшей. Без помощи беженцам и детям, без Всемирной продовольственной программы и Всемирной организации здравоохранения миллионы людей были бы обречены на смерть.

Конечно, крупные организации ООН являются также бюрократическими монстрами, которые не всегда эффективно действуют и допускают ошибки, как, например, во время недооцененного кризиса Эболы в Западной Африке.

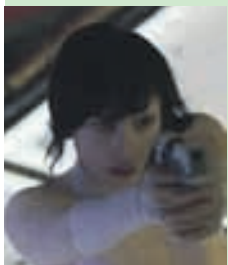
Но самым большим недостатком специализированных организаций является нехватка поддержки от стран — членов ООН. Недавний пример — голод в Африке. Из 4,4 миллиарда долларов, в которых нуждалась ООН для оказания помощи, на сегодняшний день поступило только 10%. Некоторые государства не делают регулярные членские взносы в ООН, США хотят ограничить свои выплаты. Это еще сильнее ослабит всемирную организацию. Однако другая, которая лучше, не существует.

Ульрике ШЕФФЕР,
Der Tagesspiegel, Германия

ПОКА В СОВБЕЗЕ ООН ПЯТЬ ГОСУДАРСТВ МОГУТ БЛОКИРОВАТЬ ДРУГ ДРУГА, ПРЕОДОЛЕВАТЬ МЕЖДУНАРОДНЫЕ КРИЗИСЫ НЕ СТАНЕТ ЛЕГЧЕ. ДАВНО НАЗРЕЛА РЕФОРМА ЭТОЙ ОРГАНИЗАЦИИ. ДОЛЖНО БЫТЬ СУЩЕСТВЕННО ОГРАНИЧЕНО ПРАВО ВЕТО

В доспехах без успехов

Не так давно на большие экраны вышла фантастическая картина постановщика Руперта Сандерса «Призрак в доспехах» со Скарлетт Йоханссон в главной роли. По большому счету, идея муви не слишком-то захватывала, но наличие звездного имени в титрах вдохновляло. Как оказалось, зря.

Согласно сюжету, Мира Киллиан (Скарлетт Йоханссон) после атаки террористов, в результате которой погибли ее родители, приходит в сознание в высокотехнологичной лаборатории. Доктор Уэллет (Жюльет Бинош) объясняет девушке, что ее чудом удалось спасти... Вот только из-за сильных повреждений тело Миры пришлось заменить на искусственное.

Теперь главная героиня — первый в мире боевой киборг с полностью синтетическим телом, созданным компанией Hanka Robotics. Ее зачисляют в оперативную контртеррористическую группу «Девятый отдел», задача которой — останавливать самых опасных преступников и террористов.

В общем, работала бы Мира на благо родины и ловила бы негодяев, если бы в один не очень прекрасный день не узнала, что на самом деле ее не спасли, превратив в киборга, а убили...

Изначально на роль главной героини планировали пригласить Марго Робби, но та отказалась. Тогда выбор пал на Скарлетт Йоханссон. Казалось бы, что это попадание в десяточку. Но голливудская красотка, откровенно говоря, разочаровала. Порой даже хотелось спросить: а это точно та Скарлетт Йоханссон, которая снималась в картинах «Еще одна из рода Боллейн» и «Трудности перевода»? Это та актриса, которой так восхищался Вуди Аллен, снявший ее в фильмах «Матч-пойнт», «Сенсация», «Вики Кристина Барселона»?

Что вообще произошло со Скарлетт? Наверное, так усердно она вжилась в роль робота, что была безликой и скучной. Впрочем, актриса показала, в какой прекрасной физической форме находится. Этого у нее не отнять.

Скарлетт готовилась к съемкам больше года.

«Призрак» не был бы «Призраком» без безумных схваток и перестрелок. Сниматься в этих сценах было тяжело, и в то же время они наполняли меня силой, — рассказала актриса в одном из интервью. — Я научилась обращаться с оружием, драться, двигаться, будучи подвешенной на тросах, и мне помогала вся команда каскадеров. Физические качества — очень важная характеристика моей героини, так что я свылась с мыслью, что мне необходимо уметь все.

Но, к сожалению, режиссер Руперт Сандерс не смог снять ни увлекательную фантастику, ни хорошую драму. У него получился эдакий футуристический бред. По большому счету, это кино не заинтересует даже подростков, а уж взрослых и подавно.

Евгения ПРОРЫВАЙ

Первый «Форсаж» без Пола...

Если Вин Дизель всегда был сердцем знаменитой автомобильной саги «Форсаж», то погибший несколько лет назад Пол Уокер был душой этого кино. В 2015 году на большие экраны вышла седьмая часть франшизы, в которой Уокер так и не успел подняться... Многие говорили, мол, это конец истории. Но касса в полтора миллиарда долларов, очевидно, вскружила голову кинососсам, и было решено дать добро на съемки следующей серии. И вот долгожданная премьера состоялась. С одной стороны, создателям картины удалось снять отличный блокбастер, который, может, и не побьет свой кассовый рекорд, но заработает для студии Universal немалые деньги. С другой стороны, в этом кино больше нет души...

Итак, Доминик Торетто (Вин Дизель) наслаждается жизнью с Летти (Мишель Родригес) на Кубе. Да-да! Впервые фильм киностудии-мейджора снимался на Острове Свободы!

Но однажды Дом совершенно «случайно» встречает таинственную незнакомку Сайфер (Шарлиз Терон). Женщина уговаривает главного героя откеститься от своей команды, семьи и работать на нее. И Доминик неожиданно соглашается...

Одновременно агент Люк Хобс собирает команду Дома для участия в спецоперации в Берлине. Однако персонаж Вин Диеза практически предает своих товарищей. Почему Торетто так поступил и чего добивается Сайфер? Об этом вы узнаете, лишь посмотрев восьмую часть знаменитой автомобильной саги...

С каждой новой серией во франшизе появлялось все больше звезд. Но актерскому составу «Форсажа 8» можно позавидовать! Именно актеры вытянули на своих плечах весь фильм.

Вин Дизель невероятно убедительный. Отчетливо видно, как тяжело ему было сниматься без Пола Уокера, с которым он был очень дружен. На этот раз его персонаж оказался перед невероятно сложным, даже судьбоносным выбором. И Дизель великолепно передал внутренние противоречия и страдания своего героя.

Кинолюбимая Вина — Мишель Родригес тоже была на высоте и прекрасно подыграла исполнителю главной роли. А еще нельзя не отметить, насколько актриса похорошела в этой серии.

Шарлиз Терон, которой досталась роль злодейки-кибертеррористки Сайфер, неплохо вписалась в киноисторию. Вот только иногда казалось, что обладательница «Оскара» забыла выйти из роли злой королевы из сказочной драмы о «Белоснежке и охотнике» и вот-вот нач-

нет колдовать или наведет порчу на всех своих противников. Впрочем, есть для Шарлиз и оправдание: образ ей достался заезженный.

явно не лучший режиссер. Ему вообще не удалось прочувствовать уникальную стилистику этого кино.

Сценаристы Крис Морган и Гэри Скотт Томпсон, работавшие над несколькими частями «Форсажа», тоже подкачали. Их новая история оказалась очень заштампованной. Муссировать избитую до боли тему кибертерроризма — это фактически то же самое, что в сто тысяч первый раз рассказывать о вирусе, который может убить всех людей на планете.

Да и трюки в этой части франшизы не сильно-то впечатлили. Проблема заключается в том, что создатели фильма просто не знали, как переплюнуть самих себя! Вспомните, как в «Форсаже 7» автомобиль перелетел из одного

**ПОЧТИ С ПОЛНОЙ УВЕРЕННОСТЬЮ
МОЖНО СКАЗАТЬ, ЧТО «ФОРСАЖ 9»
БУДУТ СНИМАТЬ. СЦЕНАРИСТЫ
ОСТАВИЛИ СЮЖЕТНУЮ ЛАЗЕЙКУ
ДЛЯ ПРОДОЛЖЕНИЯ. ВПРОЧЕМ,
ХОТЕЛОСЬ БЫ, ЧТОБЫ В ЭТОЙ ИСТОРИИ
НАКОНЕЦ ПОСТАВИЛИ ТОЧКУ.
ЭТО УЖЕ ДАЛЕКО НЕ ШИКАРНЫЙ
АТМОСФЕРНЫЙ ФИЛЬМ...**

Фантастически сыграли Дуэйн «Скала» Джонсон и Джейсон Стэтхем (Деккард Шоу). Эта парочка великолепно смотрится на экране, да и диалоги у них потрясающие.

Очень гармоничен Курт Рассел (мистер Никто), впервые появившийся в «Форсаже» в седьмой серии. А еще приятно удивил Скотт Иствуд (Никто младший). Лудакрис (Тей Паркер), Натали Эммануэль (Ремзи), Тайриз Гибсон (Роман) — без них фильма бы просто не было! Приятнейший сюрприз — появление в картине Хелен Миррен (Магдалена Шоу). Ее роль эпизодическая, но очень яркая.

Режиссерское кресло на сей раз занял Ф. Гэри Грей, известный по картинам «Законнослушный гражданин» и «Ограбление по-итальянски». Кстати, постановщиков во франшизе меняют как перчатки: за восемь частей было пять кадровых перестановок. И Грей —

небоскреба в другой! Можно ли придумать что-то более эффектное?

Почти с полной уверенностью можно сказать, что «Форсаж 9» будут снимать. Сценаристы оставили сюжетную лазейку для продолжения. Впрочем, хотелось бы, чтобы в этой истории наконец поставили точку. Это уже не тот шикарный атмосферный фильм, первая часть которого вышла на большие экраны в 2001 году. Последующие несколько продолжений тоже были невероятно захватывающими. Но похоже, что франшизу превратили в очередной киноаттракцион, цель которого — лишь заработок.

Финал седьмой части просто великолепен: его посвятили погибшему актеру Полу Уокеру. Это выглядело очень душевно и чувственно. И это действительно был конец...

Анна СПИВАК

Главный редактор —
Анна СПИВАК,
ответственный секретарь —
Алексей СОКУР

Свидетельство о госрегистрации
КВ №21058-10858 ПР
от 14.11.2014 г.

Редакция:
г. Киев,
буль. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу:
ООО «Структура ИТ»,
а/я 155,
г. Киев, Украина,
04080

Учредитель и издатель:
ООО «Структура ИТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@ua

Газета отпечатана
ООО «Мега-Полиграф»
04073 г. Киев,
ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ №
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Тираж 87 138 экз.

Рекомендованная цена
2 грн. 30 коп.

Подписной индекс:
23115

При использовании
публикаций
ссылка на газету «ВВ»
обязательна.

Ответственность
за содержание
рекламных материалов
несет рекламодатель.